

Výlety za brankou

Naše školka, tak jako mnoho jiných, se nachází na okraji sídliště a zároveň v sousedství poměrně mladého náletového javorového lesa a starého jabloňového sadu. V docházkové vzdálenosti je potok, rybník a lesopark.

I Zaměření školního vzdělávacího programu

Školní vzdělávací program vychází z koloběhu přírody. Při každodenním pobytu venku mohou děti pozorovat změny kolem sebe. Pak také dokážou zcela bezprostředně vnímat vše živé. Je úžasné pozorovat, jak na děti působí změny ročního období, pokud jsou obklopeny třešňovým a jabloňovým sadem, vidí život u potoka a rybníčku, pozorují žáby, mloky či raky nebo opatrně sledují život ve včelích úlech.

Věříme, že tak můžeme dětem do budoucího života darovat krásné vzpomínky a vtisknout jim lásku a úctu ke všemu živému. Z této lásky pak v člověku vzklíčí chuť poznávat planetu Zemi, starostlivě o ni pečovat a spravovat ji. Doufáme, že i „svou troškou do mlýna“ přispějeme k tomu, aby v naší společnosti vyrůstalo z dětí více osobností, které dokážou a chtějí žít zodpovědně vůči svému okolí.

Kromě výletů do vzdálenějších míst pravidelněji, a to několikrát týdně, pořádáme výlety do našeho blízkého okolí. Chceme totiž seznamovat děti s místem a prostředím, ve kterém žijí. Naším cílem je, aby si děti k danému prostředí vytvořily pozitivní vztah. Právě vycházky, výlety a pozorování blízkého přírodního prostředí představují vzdělávací nabídku, jež vede k poznávání.

MGR. MAGDALÉNA KAPUCIÁNOVÁ

I Příprava výletu

Prvořadou podmínkou, která je potřebná k úspěšné přípravě na výlet, je trénování a samostatné zvládání svlékání, oblékání, zouvání a obouvání.

Před cestou je důležité připomenout si pravidla vycházky. Naprosto zásadní je zastavovat na domluvených místech, nesbírat nebezpečné věci a hrát si na dohled od pedagogů. Osvědčilo se nám pravidlo „přiběhnout na náš signál“.

I Co se děje za plotem

Venku za plotem pozorujeme divoce žijící živočichy, a to nejprve jejich pobytová znamení, nejčastěji stopy a bobky. Stopy se dají poznávat podle klíče a úspěšně odlévat ze sádry. **Hrajeme si s kalužemi, bahnem, kameny, květinami a klacky; učíme se „klacková“ pravidla.** Zdoláváme překážky, lezeme na stromy, slaňujeme, běháme a skáčeme.

U vody zase pozorujeme a krmíme kapry, lysky, labutě či slípku zeleno-

nohou, a když jsme úplně potichu, připlave blíž i kachna s kachňaty. V loužích a jezírkách se dají ulovit brouci. V době, kdy vše roste a zelená se, zkoumáme mokřad, stezky podél potoka i „džungli“ v blízkém neudržovaném sadu.

meny, po svahu válejí sudy. Nedaleko se také nachází kdysi vysázený **vrbový domeček**, který nám skýtá možnost schovat se mezi kmínky stromů.

Je-li cesta dlouhá, pak si ji krátíme a zpestřujeme hrami na povodeň, nepřítel nebo na blechu.

Děti se učí překonávat samy sebe, nebát se, poznávat své limity, zhodnotit vlastní síly a zvážit, na co ještě stačí. Schopnost sebekontroly a zhodnocení vlastních sil je nejlepší prevencí úrazů.

■ Nejoblíbenější jsou hry s lanem

Mezi nejoblíbenější činnosti na výletě patří hry s lanem (slaňování u potoka, lanový most mezi stromy), které rozvíjejí hrubou motoriku. Děti se učí překonávat samy sebe, nebát se, poznávat své limity, zhodnotit vlastní síly a určit, na co ještě stačí. Schopnost sebekontroly a zhodnocení vlastních sil je nejlepší prevencí úrazů.

V lesoparku zkoušíme sílu v pažích (kdo se déle udrží na stromě), sázíme nasbírané žaludy a pozorujeme napouštění místní přehrady.

Blízké okolí je pro učitele i děti studnicí nápadů. V hlíně si děti budují malé rybníčky, u potoka rovnají ka-

■ Výlety na farmu

V areálu Střediska ekologické výchovy hl. m. Prahy – Toulcova dvora je farma s domácími zvířaty (chovají se zde králíci, kozy, ovce, kráva s teletem, koně, prasata, husy, kachny, slepice). Děti pravidelně navštěvují zvířata ve výbězích. Mají možnost pozorovat, jak rostou a jak se rodiče starají o mláďata. Programy na farmě lze objednat přes internet (www.toulcuvdvor.cz).

■ Dostatečný počet učitelů je výhodou

V letošním školním roce jsme zkusili novinku, a to **střídavou docházku do školky**. Zřídili jsme adaptační třídy, kam nastoupily děti čerstvé tříleté, kte-

rě ještě rodiče nechtěli nechat ve školce celých pět dní. V „nepokrytých“ dnech jsme tak mohli nabídnout docházku dalším dětem.

Kapacitu školky jsme dodrželi, zároveň jsme umožnili předškolní docházku většímu počtu dětí. Rodiče se tak mohli věnovat studiu, hledat si práci nebo začít pracovat na částečný úvazek.

Důležitou podmínkou v měnící se skupině dětí je **intenzivní péče pedagogů s důrazem na pobyt dětí venku**, který snižuje nemocnost a zároveň dětem zajišťuje dostatek podnětů. Svou roli sehrává právě **socioterapeutická farma hospodářských zvířat** a pes, který ve školce se svou majitelkou s využitím **canisterapie** ohromně napomáhá adaptaci dětí.

Mezi pedagogickými pracovníky jsou zastoupeni muži i ženy, což je podstatné při práci s dětmi zejména z odloučených rodin, popřípadě z rodin, kde mají děti nedostatek kontaktu s otcem.

Adaptační třídy se dvěma učiteli na skupinu dětí jsme mohli otevřít díky projektu podpořenému z Evropské unie prostřednictvím Evropského sociálního fondu.

Autorka je ředitelkou MŠ Semínko v Toulcově dvoře

